

## ODLOŽIMO DJELA TAME

1. nedjelja došašća, A

Nisam mogao odoljeti: ovih sam dana bio u cirkusu. Gledatelji su bili oduševljeni vještinom izvođača, a zacijelo je najveći pljesak pobrao četverogodišnji akrobat. S četiri godine biti zvijezda programa! Iako je bio tako malen, taj dječak dao je značajan doprinos zahtjevnoj cirkuskoj predstavi! S koliko li je samouvjerenosti, s koliko li je lakoće to dijete nastupalo! Bravo, maleni!

Eto, djeca nam mogu biti na poticaj. Tko kaže da maleni ne mogu učiniti velike stvari! Kao da nas upravo tome želi naučiti Gospodin. Uvjerava nas da je naš doprinos važan. Mi jesmo maleni, jesmo nesavršeni, toliko puta nedosljedni, prevrtljivi, nestalni; ukratko, grešni. Pa ipak, Bog s nama ozbiljno računa za velike stvari, za velike životne odluke. I nije nevažno kako ćemo se u svome životu postaviti. Odgovorni smo za ono što nas očekuje u budućnosti. Ovisno o životnim opredjeljenjima, o životnom putu dogodit će se da ćemo biti uzeti ili odbačeni. Isus uzima dramatične slike. Kad se dan Gospodnji iznenada bude pojavio, „*dvojica će biti u polju: jedan će se uzeti, drugi ostaviti. Dvije će mljeti u mlinu: jedna će se uzeti, druga ostaviti*“.

Dragi prijatelji, uvijek pomalo plivamo između dvije krajnosti. U povijesti kršćanstva bilo je onih koji su s jedne strane prenaplašavali ljudsku slabost oslanjajući se na Božje silno milosrđe. Pa su onda mislili kako je posve nevažno što čovjek čini, jer je ionako sve grijeh što on čini. Zato bi po sebi bilo dovoljno samo se pouzdati u Božju dobrotu i imati čvrstu vjeru u njegovo milosrđe. Drugi su, tjeskobni zbog nesigurnosti vlastitog spasenja, suviše naglašavali čovjekova djela: trapljenja, molitve, zadovoljštine i to tako da se činilo kao da spasenje svijeta ovisi o našim zadovoljštinama, a ne o Kristovu spasenju. Istina je, naravno, u sredini. Krist nas spašava, ali nas ne želi bez nas samih spasiti. Krist sve čini, ali traži naš pristanak i našu suradnju. Zato je apostol Pavao jasan. Govori da odložimo djela tame. I onda sasvim određeno nabraja koja su to djela: pijanke, razvratnosti, svađe, ljubomora, to jest da čovjek općenito ne pogoduje požudama.

Ne smijemo zaboraviti te jednostavne pouke. Na početku došašća Crkva nam stavlja pred oči Kristov drugi dolazak na koncu vremena i potiče nas da budemo budni. Vrijeme je da se prenememo iz naših slabosti, jer je, nažalost, vrlo lako da se čovjek „opusti“ u nekim svojim užicima. I neprimjetno „otkliznemo“ u zavist, oholost, neumjerenost, srditost, lijenost. Narav nam je ranjena grijehom, i stoga valja biti neprestano na oprezu. Rekao bih da nam upravo u tome smislu

dobro dođu i ova posebna vremena u crkvenoj godini, kada uvijek iznova nastojimo „napraviti reda“ u našoj nutrini.

Na početku smo došašća. Razmotrimo malo kako živimo. Sagledajmo malo naš život. Uzmimo malo vremena za molitvu i tišinu i pogledajmo kakva nas loša navika obuzima? Koja dobra djela najlakše propuštamo? U čemu sam najmanjkaviji kad su u pitanju moje staleške dužnosti? Kakvo ozračje donosim u svoju obitelj? A nakon toga, recimo u sebi, Božjom snagom, da možemo i hoćemo učiniti nešto novo. Jer, Bog je uz nas i, kako veli psalmist „s Bogom svojim preskačem zidine“.

Zvonko Pažin